

ἀνοίγει συχνά, διατρέχει τὰς σελίδας του, ἐπιθεωρεῖ πρῶτον ὡς στρατάρχης διὰ τοῦ βλέμματός τας λεγώνας τῶν λέξεων, ποῦ ἔχουν ὄλαι χρώμα, ὄλαι χαρακτῆρα καὶ ζῶν, καὶ ὄλαι ἀπευθύνονται συγγρόνως καὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλλήνος, θέλει δὲν θέλει οὗτος νὰ τὸ ἐννοήσῃ. Ἐπειτα μεγαλοφῶνως ἀπαγγέλλει τὰς δημοτικὰς λέξεις, διὰ τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων, ἐννοεῖται, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ συμβουλευθῆ ἡ πραιτέρω τὸν λεξικογράφον, καὶ βλέπει, ὡς ψηλαφητὴν, τὴν ψυχὴν τῆς πατρίδος, καὶ καθιδύνεται καὶ κρατύνει τὴν πεποίθησίν του. Ἄν ὄχι μὲ τοῦ φίλου μου τὸν ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ μὲ πόθον καὶ μὲ ἀγάπην σκύθω ἐπάνω εἰς τὰ πυκνοτυπωμένα φύλλα τοῦ Λεξικοῦ τούτου, καὶ ὑφίσταμαι τὴν δοκιμασίαν ποικίλων ἐντυπώσεων, ὡς ταξειδιώτης, παραπλέων παραλίαν ποῦ μεταβάλλει ὄψιν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν πετῶ εἰς τὰς Αἴγας καὶ ἀπὸ ἐκείνας εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν τέχνην, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Αἰθέρια ἔλαια, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Αἰκατερίνην, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Αἰθιοπικήν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Αὐτὴν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀλεξανδρινὴν φιλοσοφίαν καὶ οὕτω καθεξῆς. Καὶ φαντάζομαι τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν ὡς Σφίγγα ἐν ταύτῳ καὶ Οἰδίπωνα, θέτον ὁμοῦ καὶ λύον τὸ μέγα αἰνίγμα. Καὶ ἐπαναλαμβάνω τὸ τοῦ φιλοσόφου: «Αἱ λέξεις εἶνε εἰκόνες, τὸ Λεξικὸν εἶνε τὸ Σύμπαν κατ' ἀλφαιτικὴν τάξιν. Πάντα τὰ ἄλλα βιβλία περιέρονται μέσα εἰς αὐτό· δὲν ὑπολείπεται ἢ νὰ τὰ σύρωμεν ἔξω.»

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ βιομηχάνοι τῆς Εὐρώπης, ἀπ' οὔ ἐξήντησαν τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ καὶ συνῆθη μέσα τῆς βελάμας, μηχανῶνται σχεδὸν καθ' ἑκάστην νέους τρόπους, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων περιποιούσιν ἀληθῶς τιμὴν εἰς τὴν ἔφευρετικότητά των. Εἷς ἐκ τούτων εἶνε καὶ ἡ κάτωθι ζωντανὴ ἀγγελία, περὶ ἧς ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς γερμανικὴν ἐφημερίδα.

Παιδαγωγὸς τις εἶχεν ὀδηγήσει ζεῦχος μικρῶν παιδιῶν εἰς περίπατον ἐντὸς δημοσίου κήπου τοῦ Βερολίνου. Ἦσαν ταῦτα δίδυμοι ἀδελφοί, καὶ τὸ ἐν ἧτο ἀκριβῶς πανομοιότυπον τοῦ ἄλλου. Ἐν ᾧ ἔπαιζον ἐκεῖ πλησίον, ἡ παιδαγωγὸς των συνῆψεν ὁμιλίαν μετὰ τινος φίλης τῆς, μετ' ὀλίγον δὲ ἀποχωρισθεῖσα αὐτῆς ἐστράφη καὶ ἀνεζήτησε τὰ παιδιά· ἀλλὰ πρὸς μεγάλην τῆς ἐκπλήξιν παρετήρησεν ὅτι εἶχον γεῖναι ἄφαντα. Ἐρωτήσασα ἀγνοῦντα τινὰ, ὅστις ἐκάθητο ἐκεῖ εἰς ἐν θρανίον τοῦ κήπου, ἔμαθεν ὅτι τὰ παιδιά εἶχον ἀπομακρυνθῆ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν, ὀδηγούμενα ὑπὸ τινος γέροντος, ὅστις τοῖς εἶχεν ἀγοράσει ζαχαρωτά. Μὴ τολμῶσα νὰ ἐπανέλθῃ οἰκᾶδε ἄνευ αὐτῶν, ἡ παιδαγωγ-

γὸς ἔσπευσεν ἀνήσυχος εἰς ἀναζήτησίν των. Μετὰ πολλὰς δὲ περιπλανήσεις ἀνὰ τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως, ἔφθασεν ἐπὶ τέλους εἰς μέρος τι ὅπου ἦτο πλήθος πολὺ συνηθροισμένον, καὶ διασχίσασα αὐτὸ διέκρινεν αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ τὰ δίδυμα, ἅτινα ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιεργείας. Τὸ ἐν εὐρίσκειτο εἰς ῥυπαρὰν καὶ ἐλεινὴν κατάστασιν, ἐν ᾧ τὸ ἄλλο ἐξ ἐναντίας ἦτο ἡγῆτροπισμένον καὶ καθαρώτατον, ἔφερε δὲ ἐπὶ τοῦ στήθους του μέγα τεμάχιον χάρτου μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν: «Ὁ σάπων, μὲ τὸν ὅποιον τὸ παιδίον αὐτὸ ἐκαθαρίσθη, εὐρίσκειται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ν. Κ., Κεντρικῆ ὁδός, ἀρ. 25.»

— ❦ —

Ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὁ συνῆθης τύπος τῶν προσκλήσεων εἰς γεῦμα εἶνε ὁ ἐξῆς: «Σὰς ζητῶ συγγνώμην διὰ τὴν προσβολὴν τὴν ὁποίαν σὰς κάμνω προσκαλῶν ὑμᾶς νὰ συμμετάσχῃτε τοῦ δεῖπνου μας. Ἡ οἰκία μας εἶνε στενόχωρος καὶ ῥυπαρωτάτη· οἱ τρόποι μας γονδροὶ καὶ ἀγροῖκοι· ἐξ ὅλων τῶν φαγητῶν κἀνὲν ἴσως δὲν θὰ εὐρήτῃ τῆς ἀρεσκείας σας. Ἐν τούτοις εὐελπιστῶ ὅτι θὰ ἀξιώσῃτε νὰ ἔλθῃτε εἰς τὸ δεῖπνόν μας εἰς τὰς ἐξ μ. μ. τῆς Κυριακῆς.» Μεταβαλόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὐρίσκατε αὐτὴν μὲν ἀπαστράπτουσαν ἐκ καθαριότητος καὶ φιλοκάλλως διακεκοσμημένην, τὸν δὲ οἰκοδεσπότην καὶ τὴν οἰκοδέσποιαν καθ' ὑπερβολὴν εὐπροσηγῶρους καὶ περιποιητικούς. Τὸ δεῖπνον συνίσταται ἐκ δωδεκάδος καὶ πλέον ἐδεσμάτων, ἐκλεκτῶν καὶ πλουσιῶν. Ἄλλ' ἢ Ἰαπωνικὴ ἐθιμοτυπία, ὅπως καὶ ἡ Κινεζικὴ, ἀπατεῖ νὰ μεταχειρίζωνται ὅλην τὴν δύνατὴν ταπεινοφροσύνην, ὅπως τιμῆσιν κάλλιον τὸν ξενιζόμενον!

— ❦ —

Ἐν Ἀραβίᾳ, βλαστάνει φυτὸν παράδοξον, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἐπιζέροι εἰς τὸν τρώγοντα τοὺς σπόρους του. Ἐξεί μῆτριον μέγεθος, λαμπρὰ κίτρινα ἀνθή καὶ χροῶδες περισπέρμιον, ἐντὸς τοῦ οἴου περιέχονται δύο ἢ τρεῖς σπόροι, ἔχοντες μέγεθος μικρῶν φασήλων. Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, ἐν τῷ οἴῳ παράγεται τὸ φυτὸν τοῦτο, ξηραίνουσι τοὺς σπόρους του καὶ κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτῶν κόνιν. Μικρὰ δόσις τῆς κόνεως ταύτης ἔχει διεγερτικὴν ἐπίδρασιν, καθόσον ὁ καταπίνων αὐτὴν, καὶ ἂν εἶνε ὁ νηφαλιώτερος καὶ σοβαρώτερος τῶν ἀνθρώπων, ἀρχίζει νὰ χορευῆ, νὰ κραυγάζῃ, νὰ γελᾷ θορυβωδῶς καὶ νὰ πηδᾷ τῆδε ἀκείσει ὡς παράφρων ἐπὶ ὄραν ἐλόκληρον. Ἄμα παρέλθῃ ὁ χρόνος οὗτος, ἐπέρχεται ἡ ἐξάντησις, καὶ ὁ ἐν διεγέρσει εὐρισκόμενος παραδίδεται εἰς πολύωρον ὕπνον, ἀφυπνιζόμενος δὲ οὐδόλως ἐνθυμεῖται τὴν προηγηθεῖσαν παραφορὰν του.

Λ.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

Ἐκτὸς τῆς Ἀγίας Γραφῆς, οὐδὲν ἄλλο βιβλίον ἠτύχησε νὰ ἔχῃ ὅσας ἐκδόσεις ὁ Δὸν Κιχῶτος. Δὲν παρήλθον ἀκόμη 300 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀριστοουργήματος τοῦ Θεοβαντῆς καὶ ἐγένοντο ἔκτοτε 528 ἐκδόσεις αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσπανικὴν, 304 εἰς τὴν ἀγγλικήν, 179 εἰς τὴν γαλλικὴν, 99 εἰς τὴν ἰταλικήν, 84 εἰς τὴν πορτογαλικήν, 75 εἰς τὴν γερμανικὴν, 18

εἰς τὴν Σουηδικήν, 9 εἰς τὴν πολωνικήν, 8 εἰς τὴν δανικήν, 6 εἰς τὴν ρωσικήν, 5 εἰς τὴν ἑλληνικήν, 3 εἰς τὴν ρουμανικήν, 4 εἰς τὴν καταλανικήν, 1 εἰς τὴν βασιλικὴν καὶ 1 εἰς τὴν λατινικήν — ἐν συνόλῳ 1324 ἐκδόσεις.

— Αἱ παρισίαι ἐφημερίδες παρέσχον ἐσχάτως πληροφορίας τινάς, προώρους ἴσως καὶ ἀρκετὰ φαντασιώδεις, περὶ τῆς διαθήκης τῆς Πάττη. Ποῖος θὰ εἶνε ὁ εὐτυχὴς κληρονόμος τοῦ περιφήμου «ριπιδίου τῶν αὐτογράφων» τὸ ὁποῖον κατέχει ἡ θεία αἰδός; Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Τζάρος ἔχει γράψει ἰδιοχείρως: «Οὐδὲν κατενεύξει ὅσον τὸ ἄμαά σας», ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Α'. τῆς Γερμανίας: *Εἰς τὴν ἀηδονία πασῶν τῶν ἐποχῶν* ἡ Χριστιανὴ τῆς Ἰσπανίας: *Εἰς τὴν Ἰσπανίδα, μία βασίλισσα εὐτυχῆς διότι τὴν καταριθμεῖ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων της* (πραγματι ἡ Πάττη ἐγεννήθη ἐν Μαδρίτῃ τῷ 1843 ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ἰταλῶν): ἡ βασίλισσα Βικτωρία: *Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀἰῶν «γλυκεία φωνή, δῶρον πολὺτιμον διὰ γυναῖκα»* σεῖς εἴθε, ἀγαπητὴ μου Ἀδελίνα, ἡ πλουσιότερα τῶν γυναικῶν. Ἡ βασίλισσα τῶν Βέλγων ἐχάραξε τοὺς πρώτους στίγους τοῦ Φιλήματος. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἤρκεσθησαν νὰ ἐπιθέσωσι τὰς ὑπογραφὰς των μὲς τῶν βασιλικῶν τούτων αὐτογράφων διακρίνεται καὶ κυριαρχεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ Θεέρσου, ὡς προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, κάτωθεν τῆς φράσεως: *Βασίλισσα τοῦ ἔθματος, θλίβω τὴν χεῖρά σας.*

— Ἐν Πετρούπολει ἐξετελέσθησαν ἐσχάτως πειράματα φωτισμοῦ μεγάλων ἐκτάσεων ἐδάφους δι' ἀεροστάτου φέροντος ἠλεκτρικὸν λαμπτήρα κατοπτεύσεως, δυνάμει 5,000 κηρίων. Ἐξ ὕψους 600 μέτρων καὶ μεθ' ἄλλην τὴν πυκνὴν οὐμίχλην, ἡ ἠλεκτρικὴ προβολὴ ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν 500 μέτρων ἐξ ὕψους δὲ 150 μέτρων ἡ φωτιζομένη ἐπιφάνεια εἶχε περίμετρον ἐνὸς χιλιομέτρου. Ἡ συσκευή θὰ δοκιμασθῇ καλλίτερον κατὰ τὰ προσεχῆ γυμνάσια πολιορκίας, τὰ ὁποῖα θὰ τελεσθῶσι πρὸ τοῦ φρουρίου Ἰβανγορόδ κατὰ Ὀκτώβριον.

— Χρηστὸς οἰκογενειάρχης, πεντηκοντούτης περίπου τὴν ἡλικίαν, ἠτυοκτόνησεν ἐσχάτως ἐν Βυτινῇ τῆς Γορτυνίας διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Κυριακὴν τινα ὁ δωδεκαετής αὐτοῦ υἱὸς ἀφῆρσεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως πέντε δραχμάς. Ὁ ἱερεὺς ἀνηνέχθη εἰς τὸν εἰρηνολόχην, οὗτος δὲ διέταξε τὴν σύλληψιν τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον καὶ συλλαβὼν ἀμέσως ὁ σταθμάρχης ἔδωσε καὶ περιήγαγεν ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς κομισπόλεως, παρτοῦσιν τοὺς ἀγυρίαιδας νὰ πύθωσιν αὐτὸ καὶ νὰ τρυπῶσι διὰ τῶν σαπρῶν καρπῶν. Τὴν βάρβαρον ταύτην ὁμπευσιν μὴ δυνήθεις νὰ ὑποφέρῃ ὁ φιλότιμος πατήρ, ἀπηγγονίσθη, ἀφῆσας τὴν ἐπομένῃν σημεῖωσιν: «Ἄς ὄψεται ὁ Παπαθόδωρος, ὁ ὁποῖος οὔτε ὡς παπᾶς, οὔτε ὡς γείτων ἐφέρθη» καὶ πέντε δραχμάς ἔν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν σκληρὸν ἱερέα. Ταῦτα κατὰ τοὺς Καιροὺς.

— Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Γερμανίας ἀπέκτισε τελευταίως θυγατέρα, πρώτην ταύτην μετὰ σειρῶν ἐξ υἱῶν.

— Εἶνε ἀξία ἰδιαιτέρας μνεῖας ἡ ἐμφάνισις τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι καθημερινῆς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος, ἣτις ἤρξιεν ἐκδομένη ἐν Κερκύρα ὑπὸ τὸν τίτλον *Τὰ Νέα τῆς Ἡμέρας* ὑπὸ τοῦ κ. Λευθεριώτου. Πρὸς τὸ παρὸν εἶνε μικρὰ τὸ σχῆμα, εἰς ἡμίφυλλον ἀτελῶς τοπομένη ἐκ τῶν ἐνότων: ἀλλ' ἂν οὗ τὸ πρῶτον βήμα ἐγένετο, ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ προαχθῇ ταχέως, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς κοινωνίας τῆς Κερκύρας τῆς μάλλον ἴσως φιλοπροόδου ἐκ τῶν ἑλληνικῶν καὶ πολιτισμένων.

— Ὁ δούξ τῆς Ὑόρκης, ὁ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀ-

δελφοῦ αὐτοῦ μετακληρονόμος τοῦ στέμματος τῆς Ἀγγλίας, ἀπῆλθεν εἰς Ἀϊδελβέργην ἔνθα θὰ διέλθῃ τὸν χειμῶνα φοιτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ καθηγητοῦ Ἴνε, εἰς οὗ τὸν οἶκον κατέλυσε.

— Ἐκτὸς τῆς ἀποθανούσης Σοφίας Κοβολέσκα, ἣτις ἐδίδασκεν ἀνώτερα μαθηματικὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Στοκχόλμης, δύο γυναῖκες σήμερον ἐν Εὐρώπῃ κατέχουσιν ἔδρας πανεπιστημιακάς: ἡ Κα Kempin Spryri, διδάσκουσα Ρ. Δίκαιον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ζυρίχης καὶ ἡ Κα Κατάνη, ἰστολόγιαν ἐν τῷ τῆς Βοωνίας. Ἦδη πρόκειται νὰ διοισθῇ ἐν Παρισίῳ καὶ ἡ τρίτη, ἡ δεσποινὴς Ἰωάννα Σωβέν, διδάκτωρ τὰ Νομικά.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τί εἶνε ἀμαθής: — Πνεῦμα ἄνευ παρελθόντος. — Τί εἶνε μαθητής: — Πνεῦμα ἐργαζόμενον πρὸς ἀπόκτησιν παρελθόντος.

*

Ὁ ἀληθὴς ἔρωσ ὁμοιάζει πρὸς τὰ φαντάσματα: Ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὀλίγοι τὰ εἶδον.

*

Ἡ δυσπιστία εἶνε ἐνίοτε ἐλάττωμα ἀνθρώπου ἀνοήτου, ἡ δ' εὐπιστία εὐφυοῦς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ Ἀγγλικοῦ Περιοδικοῦ «The Eastern and Western Review» ἐδημοσιεύθη μετάφρασις τοῦ Χρυσάνθου, διηγήματος τοῦ κ. Α. Καρκαβίτσα, φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ τῆς Καρ Ἐδμονδς.

— Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ὁρίσθησαν κριταὶ τοῦ ἐφετινοῦ Φιλαδελφείου ποικιλικῶν Διαγωνισμοῦ οἱ κ. κ. Ι. Πανταζίδης, Α. Ἀναγνωστάκης καὶ Ἀγγελος Βλάχος. Ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς εἰσηγητοῦ, θάναγωνοσθῇ ἡ ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων ὑπερτεσσαράκοντα ποιημάτων κρίσις ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ, περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχούσ' Ὀκτωβρίου.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Τυφλίδος ὁ θάνατος τοῦ Kamar Katiba, ἀρμενίου ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ φλογερώτατα πατριωτικὰ ποιήματα ἀπολαύουσι μεγάλης δημοτικότητος ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὁ Kamar Katiba ἤρξατο τοῦ σταδίου τὸν δέκα καὶ ἑνεκαετής.

Ἐπισημυνικά

Ἐκ Γοτίγγης ἀγγέλλεται ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν μεγίστων συγγρόνων νομοδιδασκάλων, τοῦ Ροδόλφου Γέριγκ. Γεννηθεὶς τῷ 1818 διωρίσθη εἰκοσιπενταετῆς μολὶς ὑψηλότης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, ἔκτοτε δ' ἐδίδασκεν ὡς καθηγητὴς ἐν Βασιλεῖα, Ρόστοκ, Κιέλφ, Γίπσεν, περὶ τὰ στάδιον του, μετ' ὀλιγοχρόνιον ἐν Βιέννῃ διαμονήν. ἐν Γοτίγγῃ. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του θεωρεῖται ἄριστον τὸ «Περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ρωμαιοῦ Δικαίου κατὰ τὰς διαφορὰς βαθμίδας τῆς ἀναπτύξεως», ἀποτελέσαν ἐπιτομήν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐπιστήμης καὶ περιβληθὲν κῦρος ἀναφαίρετον.

— Περιεργόταται ἀνακαλύψεις ἐγένοντο ἐν ταῖς καταβόθραις τῆς Μαντινείας. Ὁ μηχανικός κ. Σιδερίδης εἰσχωρήσας εἰς τὰ ἐνδότερα εὗρεν ἐντὸς αὐτῶν θαυμασίους σταλακτίτας καὶ σταλαγμίτας προχω-